

Sygn. akt I CZ 11/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa B. A.

przeciwko T. S.A. w W.

przy udziale Powiatowego Rzecznika Konsumentów w T.

o stwierdzenie i usunięcie skutków nieuczciwej praktyki rynkowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 8 kwietnia 2016 r.,

zażalenia Powiatowego Rzecznika Konsumentów w T.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 3 grudnia 2015 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił apelację Powiatowego Rzecznika Konsumentów w T. od wyroku Sądu Okręgowego w W. o stwierdzenie i usunięcie skutków nieuczciwej praktyki rynkowej. Zdaniem Sądu II instancji apelacja Powiatowego Rzecznika Konsumentów w T. została złożona po terminie. W zażaleniu Powiatowy Rzecznik Konsumentów w T. zarzucił naruszenia art. 60 § 2 k.p.c., art. 328 § 1 k.p.c., a także art. 373 i 370 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzuty podniesione w zażaleniu zasługują na uwzględnienie. Przede wszystkim trafnie zarzuca skarżący naruszenie art. 60 § 2 k.p.c. Przepis ten, który zgodnie z art. 63⁴ k.p.c. znajduje zastosowanie także do powiatowego rzecznika konsumentów, przewiduje, że może on wstąpić do sprawy w każdym jej stadium oraz że wiążą go terminy zaskarżenia orzeczeń ustanowione dla stron. Wbrew stanowisku wyrażonemu przez Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu, nie chodzi o terminy zaskarżenia orzeczeń w sprawie, do której wstępuje rzecznik, ale o terminy ustanowione dla stron w każdej sprawie. Gdyby przepis ten odnosił się do terminów ustanowionych dla stron w konkretnym postępowaniu to ograniczałby istotnie uprawnienie rzecznika konsumentów wstępowania do sprawy w każdym jej stadium. Ilustruje to wyraźnie stan faktyczny rozpoznawanej sprawy.

Wyrok Sądu Okręgowego w W. wydany został 17 czerwca 2014 r. Powód złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia tego orzeczenia w ustawowym terminie. Odpis wyroku z uzasadnieniem został mu doręczony w dniu 8 sierpnia 2014 r. Zgodnie z art. 369 k.p.c. termin do wniesienia apelacji dla powoda upłynął 22 sierpnia 2014 r. Powiatowy Rzecznik Konsumentów w T. zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o nadesłanie mu odpisu wyroku sądu I instancji wraz z uzasadnieniem w dniu 21 sierpnia 2014 r. Jego wniosek został uwzględniony i w dniu 22 września 2014 r. otrzymał odpis wyroku Sądu Okręgowego z dnia 17 czerwca 2014 r. wraz z uzasadnieniem. Jedynym logicznym wnioskiem,

jaki nasuwa się w tej sytuacji jest to, że termin do wniesienia apelacji od tego wyroku wynosi, zgodnie z art. 369 § 1 k.p.c., dwa tygodnie licząc od 22 września 2014 r. Jest to termin ustanowiony dla strony, a rzecznika konsumentów wiąże zgodnie z art. 60 § 2 k.p.c., który ma do niego zastosowanie na podstawie art. 63⁴ k.p.c., taki sam termin jak stronę.

O tym, że nie chodzi o termin dla strony w postępowaniu, do którego rzecznik konsumentów wstąpił świadczy kilka ważkich argumentów. Przede wszystkim nie wiadomo, czy termin do wniesienia środka zaskarżenia należałoby liczyć dla strony powodowej, czy pozwanej. Przyjmując, że chodzi o termin liczony dla strony powodowej, to rzecznik konsumentów dla jego zachowania musiałby wstąpić do sprawy jeszcze w I instancji. Tylko wtedy miałby, bowiem tę samą wiedzę, co strona, a w związku z tym możliwość otrzymania odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, w tym samym lub zbliżonym terminie. Tylko wtedy miałby też zagwarantowany racjonalny czas na sporządzenie apelacji. Taka wykładnia art. 60 § 2 k.p.c. w odniesieniu do rzecznika nie znajduje jednak żadnego uzasadnienia ani w literalnym sformułowaniu tego przepisu, a dodatkowo w istocie eliminuje jego uprawnienie do wstąpienia do sprawy w każdym jej stadium. Nie widać, bowiem żadnego racjonalnego uzasadnienia dla wstępowania przez niego do sprawy już po wydaniu wyroku, w szczególności wtedy, gdy uzyska o niej informację na podstawie wyroku z jego uzasadnieniem, który został już dostarczony stronie. Tymczasem dla rzecznika praw konsumentów dopiero taki wyrok może dostarczać argumentów, że jego wstąpienie do sprawy jest potrzebne, aby zachowane zostały wymogi ochrony praw konsumentów. Skoro i zaś art. 63³ k.p.c. przyznaje rzecznikowi konsumentów uprawnienie do wstąpienia do sprawy w każdym jej stadium, to proponowana w zaskarżonym postanowieniu wykładnia art. 60 § 2 k.p.c., jako wyraźnie z nią sprzeczna musi zostać odrzucona.

Jeżeli brak było podstaw do odrzucenia apelacji Powiatowego Rzecznika Prawa Konsumentów to niewątpliwie zaskarżone postanowienie narusza także art. 370 i 373 k.p.c. oraz art. 328 § 1 k.p.c. Pomimo, że wniosek Rzecznika o dostarczenie wyroku z uzasadnieniem został złożony w terminie przewidzianym a art. 328 § 1 k.p.c., Sąd Apelacyjny, sporządzoną i złożoną w ustawowym terminie apelację, odrzucił.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

aj

eb